अथेति तत्राग्र्यादी तमेवपरमेष्ठिनमेव परमुत्कष्टं अव्ययंमोक्षं कमतःइच्छन् ॥२२॥ अमृतात्परमेष्ठिभावात्आपेक्षिकामृतात्अमृतंकेवल्याख्यंमुख्यामृतं शांतीभूतःनिष्कामः निरात्मवान्आत्माबुद्धिस्त द्वान्अहंकारस्तद्वर्जितः अतुरवब्रह्मभूतः निर्देद्वः सुखदु खाद्यतीतः निरामयःद्वेतदर्शनहीनः ॥ २३ ॥ ब्रह्मेवस्थानंब्रह्मस्थानं अनावर्तआदत्तिभून्यं ॥ २४ ॥ जापकानांपार्यतिकफलमाह चतुर्भिरिति च तुर्भिःप्रत्यक्षागमानुमानचेतोभिः लक्षणेःलक्ष्यतेनेनेतिव्युत्पत्त्याज्ञापकेहींनंह्रपगुणसंबंधज**डत्वादिभिःपूर्वोक्तेविर**हितं अतएवषिद्गृह्मिभिःअशनापिपासाभ्यांप्राणधर्माभ्यांशोकमोहाभ्यांचित्तधर्माभ्यांज 🕌 🔭 रामृत्युभ्यांदेहधर्माभ्यांचहीनंच तदन्यत्वात् अतएवपाणाद्यात्मकषोडशकगणेनेवतेऽशनाद्यःसहितास्तैः प्राणाद्याश्वपाणाच्छद्धांखंवायुज्यीतिरापःपृथिवीद्वियंमनोन्नमन्नाद्वीर्यंतपोमंत्राःकर्मलोकेषुनामचे 🥌 अथतत्रविरागीसगद्धतित्वथसंश्यं ॥ परमव्ययमिद्धन्सतमेवाविश्तेपुनः ॥ २२ ॥अचताचामतंत्रामःशांतीभूतोनिरात्मवान्॥ ब्रह्मभूतःसनिर्देदःसुखी शांतोनिरामयः॥ २३॥ ब्रह्मस्थानमनावर्तमेकमक्षरसंज्ञकं॥ अदुःखमजरंशांतंस्थानंतस्रतिपद्यते ॥ २४॥ चतुर्भिर्हक्षणैहींनंतथाषड्विःसषोडशैः॥ पुरुषं तमतिक्रम्यआकाश्ंप्रतिपद्यते॥ २५॥ अथनेन्छतिरागात्मासर्वतद्धितिष्ठति॥ यच्चप्रार्थयतेतच्चमनसाप्रतिपद्यते ॥ २६ ॥ अथवाचेक्षते लोकान्सर्वान्त्रिर यसंज्ञितान्॥ निस्पृहःसर्वतोमुक्तस्त्रवैरमतेसुखं॥ २७॥ एवमेषामहाराजजापकस्यगतिर्यथा॥ एतत्तेसर्वमाख्यातंकिभूयःश्रोतुमर्हसि॥ १२८॥ इति श्रीमहाभारतेशांति॰मोक्षधर्मप॰जापकोपाख्यानेनवनवत्यधिकशततमोऽध्यायः॥ १९९॥॥ ॥७॥ युधिष्ठिरउवाच किमुत्तरंतदातौस्मचक तुस्तस्यभाषिते ॥ ब्राह्मणोवाथवाराजातन्मेब्र्हिपितामह ॥ १ ॥ अथवातौगतौतत्रयदेतत्कीर्तितंत्वया ॥ संवादोवातयोःकोभूत्किवातौतत्रचक्रतुः ॥ २ ॥ भीष्मउवाच तथेत्येवंत्रतिश्रुत्यधर्मसंपूज्यचत्रभो॥यमंकालंचमृत्युंचस्वर्गसंपूज्यचाईतः॥३॥ पूर्वयेचापरेतत्रसमेताबाह्मणर्षभाः॥सर्वान्संपूज्यशिर साराजानंसोबवी द्विजः॥ ४॥ फलेनानेनसंयुक्तोराजर्षेगच्छमुस्यतां॥ भवताचाभ्यनुज्ञातोजपेयंभूयएवह ॥ ५ ॥ वरश्रममपूर्वहिद्त्तोदेव्यामहावल ॥ श्र द्धातेजपतोनित्यंभवत्वितिविशांपते॥६॥